

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Politisk beretning

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1988

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Kommentar: Landsmøde 1988

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

POLITISK BERETNING

***Giv
Danmark
RYGRAD***

FOLKEBEVÆGELSEN MOD EF
LANDSMØDE 1988 I ÅRHUS

politisk beretning

EFs indre marked udvikler sig i øjeblikket i et tempo, som vist må siges at komme bag på temmelig mange. Det har ført til den usædvanlige situation, at ikke blot modstandere af EF, men selv indædte tilhængere er ved at blive bekymrede.

De er ikke kommet så langt, at de erkender, at der kan være noget galt ved det indre marked, endsige EF i sig selv. Men de erkender, at EF ikke nødvendigvis er til gavn for Danmark på alle punkter, og alene det er et klart fremskridt.

Disse EF-tilhængere er blevet klar over, at det indre marked ikke bare betyder let tjente penge for danske virksomheder, men først og fremmest en benhård konkurrence fra udenlandske virksomheder, der økonomisk set står langt stærkere end de små virksomheder, vi har her i landet.

I analyser i aviserne kan vi læse, at den største del af de danske virksomheder i virkeligheden er så svage, at de risikerer at blive overtaget af udenlandsk kapital, når det indre marked er blevet en kendsgerning ved udgangen af 1992.

Hvad dette kan komme betyde, så vi en forsmag på, da Otas afdeling i Nakskov lukkede. Virksomheden gik udmærket og havde et pænt overskud, men dens udenlandske ejere skønnede ikke, at den ville passe ind i deres strategi over for EFs indre marked.

"EF-regler kvæler OTA i Danmark" skrev "Erhvervsbladet" i en overskrift på forsiden. Det er ellers ikke et blad, der til daglig er fjendtligt stillet over for EF.

Samtidig med, at konkurrencen bliver hårdere, vil det blive sværere for den danske stat og de danske politikere at afbøde virkningerne. For mens EF-kommissionen ser ret afslappet på, at store virksomheder slår små ihjel, griber man hårdt ind, når et land gør en indsats for at redde sine virksomheder.

Angrebet på velfærdssamfundet

Det alvorligste ved det indre marked er dog nok, at det ser ud til at rette et frontalt angreb på det danske velfærdssamfund, som det er opbygget gennem de sidste 100 år, og som de andre EF-lande snarere burde søge at efterligne end at ødelægge.

Allerede i forbindelse med debatten om EF-pakken gjorde Folkebevægelsen opmærksom på, at den foreslåede harmonisering af skatterne i forbindelse med en afskaffelse af grænsekontrollen ville kunne få katastrofale følger for den danske stats indtægter og dermed for

den danske socialpolitik.

Beregninger viste dengang, at Danmark ved selv en begrænset harmonisering ville miste over 30 milliarder kroner, et tal der blev bragt frem af Ivar Nørgaard. Han spurgte med god grund, hvad tilhængerne af pakken ville gøre for at skaffe erstatning for disse penge. Men han fik intet svar. Den eneste kommentar kom fra den radikale Niels Helveg Petersen, der betegnede Nørgaards spørgsmål som "bunden" af en valgkampagne.

Siden da er der foretaget mere grundige beregninger, og de viser, at problemet er endnu større, end da Folkebevægelsen og Ivar Nørgaard lagde det frem. Der er nu nærmest tale om et beløb på omkring 50 milliarder kroner, og beløbet kan meget vel gå hen og blive højere.

Det må de danske politikere tage stilling til. Med den fortvivlede stilling Danmark har på det valutamæssige område er det givet, at et skattetab af dette gigantiske omfang vil få drastiske virkninger for de svage i samfundet.

Hvad mener politikerne? Vil de sige nej til EF, eller vil de ofre de svageste på EFs alter. Det svar må komme nu, så vælgerne ved, hvad de kan tage stilling til, når de den 15. juni 1989 endnu en gang skal deltage i et EF-valg.

Nødvendigheden af en undersøgelse

I det hele taget må politikerne holde op med at stikke hovedet i busken i forhold til EF. De må gøre klart for sig selv og andre, hvad virkningerne af de kommende års udvikling i EF vil være. Det kan de kun gøre på fornuftig måde ved at sørge for, at der gennemføres en hurtig og grundig undersøgelse af, hvordan EFs indre marked og de hermed forbundne beslutninger påvirker udviklingen i Danmark.

Denne undersøgelse skal naturligvis foretages af nøgterne folk, som ikke vil lade deres arbejde styre af, hvad de ledende i samfundet ønsker.

En sådan undersøgelse er Folkebevægelsen længe gået ind for. Vi synes, det er nødvendigt at beslutningsgrundlaget er i orden, før man træffer beslutningerne. Alt andet er ansvarsløst og uanstændigt. Derfor er kravet om en sådan undersøgelse og kravet om, at man arbejder med alternative muligheder, en væsentlig del af det grundlag, vi går til valg på.

Grænsen må bevares

Det har på mange virket overraskende, at EF har kastet sig så voldsomt over netop skatter og afgifter. For i virkeligheden spiller de ikke nogen

nævneværdig rolle i EF. Afgifterne i Danmark bliver jo pålagt såvel danske som udenlandske varer. Og når danske firmaer eksporterer til andre EF-lande, kan de trække afgifterne fra.

Forklaringen er nok, at EFs indre marked ikke kun indføres for at gavne handelen. Det gennemføres også, fordi man ønsker at gøre EF til en helhed på samme måde, som f. eks. USA er det. EF vil efter de sande EF-tilhængeres mening ikke i tilstrækkelig høj grad virke som en union, hvis folk skal standses ved grænserne af pas- og toldbetjente.

Netop derfor er det så uhyre vigtigt, at vi holder fast ved, at grænsen mod Tyskland skal bevares. Det er den, der gør Danmark til en selvstændig stat.

Det er ikke kun Folkebevægelsen og de overbeviste EF-modstandere, der går imod en bevarelse af den danske selvstændighed og en fastholdelse af grænsen mellem Danmark og Tyskland. Det er mere end 80 procent af den danske befolkning.

Det store flertal af EF-tilhængere er i virkeligheden slet ikke tilhængere af det EF, der i disse år er ved at blive gennemført. De går kun ind for den del af EFs virksomhed, som har med afskaffelse af told og handelshindringer at gøre. Men de er modstandere af det politiske samarbejde og den union, som altid har været det inderste mål for EF.

Kan Folkebevægelsen i de kommende måneder få held med at få skællet til at falde fra disse EF-tilhængeres øjne, er vejen banet for den sejr for EF-modstanderne, som vi kan og skal have den 15. juni.

Vi kan stadig stille betingelser

To tabte folkeafstemninger har givet mange - også mange EF-modstandere - den opfattelse, at løbet er kørt, og at det ikke længere er muligt at rokke ved hverken det danske medlemskab af EF eller udviklingen henimod Europas forenede Stater.

Denne opfattelse er forkert.

Ved gennemførelsen af EF-pakken tog EF et langt skridt henimod unionen, efter vores opfattelse uhyggelig langt. Men for de sande unionstilhængere var skridtet ikke nær langt nok. De ønsker at gå videre, og den tid er nok ikke fjern, hvor de vil rejse nye krav, som går ud over, hvad der kan gennemføres med de bestående traktater og aftaler.

Sker det, vil vi endnu en gang opdage, at en dansk tilslutning er nødvendig, for at EFs unionstilhængere kan komme igennem med det, som de ønsker. Og når den tid kommer, skal vi stille sådanne betingelser, at vi kan få Danmark bort fra unionsvejen.

Vi kan ikke forhindre gennemførelsen af en EF-union. Men vi kan forhindre, at Danmark bliver medlem af den.

De syge tæller også med

I maj oplevede vi endnu et valg til Folketinget. Det fik ikke et forløb, der kunne fremkalde begejstring i Folkebevægelsen. Fælles Kurs røg ud af Folketinget, samtidig med at SF gik tilbage. Og hverken VS, DKP eller De Grønne fik stemmer nok til at komme i Folketinget.

Der er hermed ikke længere 30 erklærede EF-modstandere i Folketinget. Det betyder dog ikke, at Grundlovens værn over for afgivelse af politisk suverænitet uden folkeafstemning - fem sjettedels flertal i Folketinget - nu er uden betydning.

For at nå op på et sådant flertal skal man nemlig have 150 stemmer for, og det er vel at mærke 150, som på samme tid er til stede i folketingsalen. Folk, der er syge eller som undlader at stemme, bekæmper i realiteten forslagene lige så effektivt som dem, der direkte stemmer imod.

Det nye valggrundlag

På sit landsmøde i april vedtog Folkebevægelsen sit valggrundlag for det valg, der skal foregå den 15. juni 1989.

Det er et valggrundlag, der er langt mere fyldigt og gennearbejdet end de valggrundlag, Folkebevægelsen tidligere har haft. Det nøjes ikke med at sige nej til EF. Det giver også en præcis formulering af, hvad vi vil gå ind for i en situation, hvor vi er frigjort fra de bindinger og den tvang, der ligger i EF.

Udgangspunktet er, at vi ønsker fred og et åbent internationalt samarbejde, og at netop det er baggrunden for, at vi vil ud af EF. Vi ønsker det globale samarbejde, som EF står i vejen for, og vi bygger på Brundtland-rapporten, som er lavet i fællesskab af 21 lande, der kommer fra såvel fattige som rige egne af verden.

Samtidig siger vi, at vi ønsker en langt mere vidtgående frigørelse fra EF end den, der blot ligger i at holde op med at være medlem af EF. Vi skal åndelig talt løsrive os fra EF allerede nu. Vi skal lovgive på tværs af EF, vi skal forberede os på en situation, hvor det ikke længere er EF, der bestemmer vores handlinger, og vi skal arbejde for en genskabelse af den demokratiske proces.

Valggrundlaget blev vedtaget i en enighed, der var opløftende. Nok kan vi være uenige om forskellige ting i Folkebevægelsen. Men vi har den

5

samme grundholdning, og vi føler, at vi kan have tillid til hinanden. Det er en stor styrke i vores arbejde.

Unge mod Unionen

Folkebevægelsen har i en årrække lidt af det, som på svensk hedder "forgubbning". Vores bevægelse domineres stadig af dem, der var aktive i årene omkring 1972, og de bliver jo et år ældre for hvert år, der går. Hvis ikke der kommer ny tilgang, ender Folkebevægelsen med at bestå af pensionister.

Der er vokset en generation op, for hvem EF er noget naturligt, noget på forhånd givet. De unge har ikke som os oplevet raseriet over de løgne og fortællelser, der blev begået omkring folkeafstemningen i 1972, og de har ikke oplevet smerten ved at se flertallet gøre, som magthaverne ønskede.

Det betyder ikke, at de unge går ind for EF, tværtimod. Men de er ikke så tilbøjelige til at gå ind i komitéarbejdet, som de unge var for 10-15 år siden.

Derfor er der grund til at glæde sig over, at EF-modstanden nu har fået en ungdomsbevægelse, Unge mod Unionen, som er blevet tilsluttet Folkebevægelsen. Det betyder, at vi nu på samme tid kan håbe på en fornyelse af Folkebevægelse og en styrkelse af EF-modstanden blandt de unge. Det er nu engang sådan, at unge har lettest ved at få andre unge i tale.

Med de dygtige folk, vi har i Unge mod Unionen, er der grund til at tro, at vi vil få øget tilslutning fra unge i tiden op mod EF-valget. Men det er klart, at de lidt ældre i Folkebevægelsen må hjælpe til ved at have de unge i tankerne, når der bliver udformet programmer, og når der bliver lagt planer.

Tilslutning fra VS og De Grønne

Også på anden måde er Folkebevægelsen blevet styrket i den senere tid. Det er sket ved, at De Grønne og Venstresocialisterne har meldt sig ind.

De to partier opnåede ikke repræsentation i Folketinget ved dette valg, men de har alligevel betydning, fordi de står for ganske stærke strømninger blandt vælgerne.

Vi glæder os i Folkebevægelsen over, at de to partier er villige til at støtte det arbejde, vi laver, og at denne støtte nu får den åbenlyse karakter, som ligger i medlemskabet.

En håndgribelig del af hverdagen

Der var engang, hvor det var lidt af et problem for Folkebevægelsen, at der ikke skete voldsom meget i forhold til EF. Påvirkningen fra Bruxelles var klar nok, men den havde en så snigende karakter, at de færreste mennesker lagde mærke til den, og hvor den blev bemærket, var det ikke svært for politikerne at bortforklare den.

Sådan er det ikke mere. I dag er EF blevet en så håndgribelig del af den danske hverdag, at selv de danske aviser er begyndt at tage dette op som et problem.

Det har på én måde gjort det lettere for Folkebevægelsen at arbejde med EF. Når vi påpeger EFs indflydelse, er folk langt mere villige til at lytte, end de tidligere har været. Samtidig har vi fået et godt samarbejde med fagbevægelsen om for eksempel de problemer, som EFs liberaliseringstilbøjeligheder skaber for arbejdsmiljøet.

Det er en form for arbejde, som vi må prioritere højt i de kommende år. Vi må jo erkende, at det let virker abstrakt og uvedkommende for folk at høre om EFs unionsplaner og handelsliberalisering. Først når man sort på hvidt kan påvise, hvordan EFs politik bringer menneskeliv i fare, bliver tingene vedkommende for folk.

De nordiske lande

Der er nu kun knap trekvart år til næste valg til EF-parlamentet. Det betyder, at vi må regne med, at tilhængerne vil gøre en energisk indsats for på den ene side at berolige folk med hensyn til EFs virkninger, på den anden side at få dem til at tro, at der ikke er nogen vej udenom.

Et af de midler, man bruger i denne forbindelse, er Norges og Sveriges forhold til EF. Tilhængerne forsøger at fremstille det, som om de to lande nærmest står på spring for at blive medlemmer af EF.

Det er ubestrideligt, at der er kontakter mellem på den ene side Norge og Sverige og på den anden side EF. Alt andet ville være mærkeligt. EF undergår en væsentlig forandring med gennemførelsen af det indre marked, og det er en klar norsk og svensk interesse i at sikre, at dette ikke går ud over de meget fordelagtige vilkår de hidtil har haft for deres samhandel med EF - vilkår der reelt har været mere fordelagtige end dem, Danmark har haft.

Men fra at varetage sine interesser i økonomisk henseende og til at gå ind for medlemskab er der et meget langt spring. Der findes både i Norge og Sverige kredse, som ønsker et medlemskab af EF. Men der er så sandelig også kredse, der er imod. De vil vise sig, hvis der på et eller andet

tidspunkt skulle blive tale om reelle forhandlinger om et medlemskab, og alene frykten for en kamp med dem vil formentlig sikre, at der ikke sker væsentlige ændringer.

I virkeligheden bør vi som EF-modstandere se noget positivt i, at Norge og Sverige søger at få så gode vilkår i forhold til EFs indre marked. Den ordning, de når frem til, kan måske blive en model for Danmark, den dag hvor EFs krav til Danmark bliver så vidtgående, at et flertal i Folketinget igen må sige nej.

Samtidig må vi arbejde for at udbygge det nordiske samarbejde inden for miljø, arbejdsmiljø og forbrugerbeskyttelse, hvor det vil være en naturlig ting at opstille fælles standarder på et højt niveau.

Alle folkelige bevægelser bør udbygge deres samarbejde med ligesindede i andre nordiske lande. Det vil gøre det lettere at nå disse mål.

Udnævnelsen af en dansk informationschef

Det sker, at udnævnelser inden for EF-systemet sker på et grundlag, som ikke er alt for sagligt. Hvor nationalitet og politiske forbindelser er kommet til at spille en større rolle end folks kvalifikationer.

Noget sådant kan ikke siges om udnævnelsen af EFs hidtidige informationschef i Danmark, Niels Jørgen Thøgersen, som er blevet gjort til leder af EFs samlede informationsarbejde. Her er der virkelig tale om udnævnelsen af en kvalificeret mand til en vanskelig arbejdsopgave.

Som informationschef i EFs mest modvillige medlemsland har Thøgersen været på flere ildprøver, hvor han haft lejlighed til at udnytte sine evner til at trække i de rigtige tråde, påvirke de rigtige mennesker og give falske informationer. Det var ikke hans skyld, at folkeafstemningen i Grønland i 1982 blev til et nederlag for EF, og han havde en væsentlig andel i, at folkeafstemningen om EF-pakken i 1986 blev til EFs fordel og Danmarks skade.

Nu skal han bruge disse erfaringer over for det samlede EF, hvis ledelse er begyndt at frygte, at det indre marked trods alt bliver sværere at gennemføre, end man oprindeligt forestillede sig.

Sagen er jo, at EFs indre Marked ikke blot vil svække danske politikeres mulighed for at gennemføre de ting, de ønsker. Det vil svække politikernes muligheder i alle EF-lande, og det er ikke uden videre givet, at politikerne i længden vil finde sig i det.

EF-kommissionens strategi har været, at man skal starte med at forpligte politikerne til at gennemføre mål, hvis fulde rækkevidde de ikke forstår, fordi de ligger så langt ude i fremtiden. Når virkeligheden

bliver mere forståelig, skal man blot sige, at det er for sent at lave om på beslutningerne.

Denne strategi har indtil nu givet bemærkelsesværdige resultater, måske mindre på grund af Kommissionens genialitet end på grund af politikernes tåbelighed. Men skal den gennemføres, er det vigtigt, at der ikke kommer for megen slinger i valsen i den kommende tid. EFs indre marked skal rulle frem med en sådan fart og styrke, at alle bliver overbevist om, at det ikke lader sig standse.

Det er denne linie Thøgersen nu bliver sat til at køre. Men det betyder næppe, at han vil holde op med at interessere sig for Danmark. For nok er Danmark lille, men det er nu engang det land, hvor der er mindst forståelse for de europæiske storhedstanker, og hvor modviljen mod EF er størst. Og man har før set en liden tue vælte et stort læs.

En valgkamp med muligheder

EF-valget i juni 1989 bliver langt vigtigere end de to foregående valg til EF-parlamentet. Ved dette valg vil vi nemlig for første gang have en situation, hvor en væsentlig del af vælgerne er klar over, hvor farligt EF kan være for Danmark.

EFs udvikling er i dag skredet så langt frem, at det ikke længere er muligt at skjule samarbejdets sande natur. Det gælder skatterne, hvor store grupper har grund til at føle sig truet. Det gælder den danske jord og de danske sommerhuse, hvor vi brutalt er blevet gjort klar over, at forbeholdene og lovene fra 1972 tilsyneladende ikke er det papir værd, de er skrevet på. Det gælder Den nordiske Pasunion, hvor EF tydeligt har ladet os forstå, at vi må tage et valg mellem EF og Norden.

Denne afsløring af EF giver Folkebevægelsen en helt enestående chance for at vinde valget til juni. Og vi må ikke glemme, at vi har en kæmpemæssig fordel frem for EF-tilhængerne: vi har ikke noget at skjule. Vi ønsker kun, at der kommer så meget frem om EF som muligt, for intet kan give Folkebevægelsen flere stemmer end EFs egne handlinger.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk